

den tid, der kommer umiddelbart efter en bortvisning. Det er den periode, som den første tredjedel af forslaget retter sig imod.

Men det er også klart ud fra et retssyn, der hedder, at vi har en stor interesse i at forebygge vold, at den anden del af forslaget er vigtig, nemlig tilbud om behandling til personer, så vi sikrer, at man får rettet op på den situation, at de klarer bestemte situationer med vold.

Endelig synes vi, at forslaget om flere botilbud også er et godt forslag. Socialministerens grund til ikke at kunne støtte det forslag var, at der også var andre, der stod og ventede på en bolig. Det er rigtigt. Men det var nærliggende, at regeringen var lidt mere ambitiøs på det punkt, der hedder at sikre, at der er betalelige boliger til mennesker, der har brug for det.

Som konklusion: Vi støtter forslaget, vi synes, det er et rigtig godt forslag, Kristendemokraterne er kommet med.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan Socialistisk Folkeparti forholder sig til den udtalelse, der er kommet fra direktør Per Hensen fra Askovgården, om, at frivillighed ikke hjælper, men at der skal være tvungen behandling af de voldelige mænd.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Vi er altså ikke så tvangsorienterede i SF, som man er i Dansk Folkeparti. Vi tror, at tvang har en række negative sider, både når vi taler vold, og når vi taler behandling.

I øvrigt er vi kommet langt i Danmark med tilbud om frivillighed, og derfor er vi helt enige i lovforslagets intentioner om, at det skal være et tilbud.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Dalgaard, sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Det er jo så netop en af forskellene på SF og Dansk Folkeparti. Her vil SF jo ikke forholde sig til den virkelige verden, hvor det viser sig, at frivillighed er noget, som medfører, at kun ganske få af de mænd, der reelt set har behov for en behandling, deltager i den.

Næste problematik i den sag er jo, at kvindecentrene herhjemme for tre fjerdedele vedkom-

mende er befolket af kvinder, der ikke er danske. Det vil sige, at udenlandske mænd banker deres kvinder i større stil end danske mænd. Det er en anden problematik, som handler om, at man rent faktisk også har et kulturelt problem i forbindelse med den vold, som mænd udøver over for kvinder.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Der er bestemt ganske mange forskelle på SF og Dansk Folkeparti i synet på, hvordan vi håndterer forebyggelse i forhold til straf.

Jeg synes, det er tankevækkende, at i den periode, hvor Dansk Folkeparti har støttet den nuværende regering, har man øget straffen ganske dramatisk voldsomt, og man har udbygget fængselsvæsenet ganske dramatisk voldsomt.

Kl. 12.10

I SF er vi tilhængere af, at folk bliver straffet, når de har begået noget kriminelt. Men vækker det ikke til eftertanke hos Dansk Folkeparti, at antallet af straffede er stigende? Vækker det ikke til eftertanke, at den tid, der går, fra man er blevet idømt en straf, til man skal starte afsoningen af straffen, hele tiden bliver længere?

Det er vi jo meget optaget af i SF, og jeg er helt enig med hr. Per Dalgaard i, at vi afgørende skilles i synspunktet på nødvendigheden af at forebygge, fordi man ikke kan straffe sig igennem samfundsproblemer, specielt ikke i en periode, hvor Danmark socialt trækker så skævt, som Dansk Folkeparti er med til i øjeblikket.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Villy Søvndal.

Så er det fru Ida Jørgensen som ordfører.

Ida Jørgensen (RV):

Det her er jo et beslutningsforslag, som har meget potentiale i sig. Vores endelige stillingtagen afhænger dog af, hvordan man kan få finansieret det, og vi venter således på, hvordan det bliver behandlet i udvalget.

Vi vedtog jo lov nr. 449 af 9. juni 2004, og det var en meget ventet lov. Den sikrede, at den voldsramte familie kan blive i hjemmet, mens voldsmanden skal forvises. Den lov støttede vi, for det gav jo bedre forhold for den voldsramte familie, som nu ikke skal tvinges ud af hus og hjem i en situation, hvor familien allerede er præget af opløsning og fortvivlelse.

Men loven vil jo ikke ændre voldsmandens adfærd, straf og fængsling forhindrer ikke en